

„Akadnak olyanok, akik padlón szeretnének látni minket és a Kassai Polgári Klubot egyaránt”

A szóban forgó, Vaskapu néven közismert épületet nyolc évvel ezelőtt a Csemadoktól vette át adósságostul a Fórum Társadalomtudományi Intézet, amely a Kassai Polgári Klubbal és az Új Nemzedék tánccsoporttal alapított társulást Magyar Közösségi Ház néven.

„Akadnak olyanok, akik padlón szeretnének látni minket és a Kassai Polgári Klubot egyaránt”

A szóban forgó, Vaskapu néven közismert épületet nyolc évvel ezelőtt a Csemadoktól vette át adósságostul a Fórum Társadalomtudományi Intézet, amely a Kassai Polgári Klubbal és az Új Nemzedék tánccsoporttal alapított társulást Magyar Közösségi Ház néven. Öntsünk tiszta vizet a pohárba: léteznek önök, vagy sem?

Létezünk, egyszerűen arról van szó, hogy kiköltöztünk a Mészáros utca 59. szám alatti épületből, amelynek bérleti díját már nem bírtuk fizetni. A magyar kultúra ápolásába fektetett munka azonban szerintem nem köthető konkrét helyiséghez, azt bárhol is lehet csinálni. A dolog háttere, hogy a Fórum Intézet támogatásának köszönhetően egy évig ingyen használhatták az épületet a kassai magyar szervezetek, utána viszont már részt kellett volna vállalniuk a költségekből. Ezt nagyon kevesen tették meg. A források, a pályázati lehetőségek szűkültek, a közüzemi költségek emelkedtek, és a bérleti díj is magasabb lett. Ha mindenki fizetett volna, nem lett volna semmi gond. Agy viszont kénytelenek voltunk kisebb helyiségbe költözni, ide a Mészáros utca 25. szám alá, ahonnan továbbra is tudjuk szervezni akcióinkat. Olyannyira nem szűnt meg a Magyar Közösségi Ház, hogy ősszel más szervezetekkel közösen két komoly rendezvényt hoztunk tető alá: egy Márai-kiállítást és egy József Attila-kiállítást. A Kelet-szlovákiai Galéria Erzsébet utcai kiállítótermében megrendezett Márai-kiállításnak több mint ötszáz látogatója volt, a másik tárlat is nagy sikert aratott.

Miért kezdtek el terjedni az egyesület megszűnéséről szóló hírek?

Akadnak Kassán és környékén olyanok, akik padlón szeretnének látni minket és a Kassai Polgári Klubot egyaránt. A helyi magyar közösség különböző irányokba húz, és nehéz közös nevezőre jutnunk. Évek óta azon dolgozom, hogy ez a helyzet megváltozzon, tényleg mindent megpróbáltam, sajnos nem sikerült. Persze nem állítom, hogy nem követtem el hibát, hiszen emberek vagyunk, megeshet, hogy hibázunk, de a jóakarát részemről megvolt. A széthúzás okairól nyíltan kevesen beszélnek.

Ön szerint ez országos tendencia, vagy csak Kassára jellemző?

Az utóbbi időben sokat beszélgettem a szlovákiai magyar kultúra területén dolgozó emberekkel, akik azzal próbáltak vigasztalni, hogy hasonló példákat hoztak fel más városokból.

Ennek alapján azt mondhatom, egész Szlovákiára jellemző a különböző szekértáborok harca.

Mi változik a jövőben a Magyar Közösségi Ház rendezvényeit illetően?

A kisebb közönségnek szóló történelmi, politológiai vagy társadalomtudományi jellegű előadások a Mészáros utca 35. szám alatti Márai Házban zajlanak majd, ahol a Nemzetiségek Klubja működik, azaz valamennyi Kassán élő kisebbség használhatja az előadótermet. A nagyobb programok számára keresünk a városban megfelelő helyet. Nem adtam fel a reményt, hogy a kiállításainknak állandó termet szerezzek, hogy ne kelljen alkalmazkodnunk mások által megszabott időpontokhoz. Készülünk egy Kassa műemlékeit, szobrait és emléktábláit feldolgozó kiállításra, amely fotódokumentumok segítségével főleg azokra az emlékekre fókuszál, amelyeket az idők viharai elsodortak. Továbbra is a helytörténeti kiállításokat preferáljuk, illetve olyan kassai amatőr művészek alkotásait igyekszünk bemutatni, akik szerintünk megérdemlik az utókor figyelmét.

Mekkora az igény ezekre a kiállításokra, illetve a többi programra?

Nem panaszkodhatunk, elmondhatjuk, hogy a kassai galériák átlagos látogatottságánál nagyobb számban érdeklődnek, főleg a megnyitóinkra jönnek tömegesen, nem ritkán száz-százötven ember, és később is folyamatos az érdeklődés. Még külföldi csoportok is felfedeznek minket, az egyik kiállítást például egy finn diákcsoport is látta. A többi programot illetően főleg azt tartom fontosnak megemlíteni, hogy a gyerekeket is sikerült „beoltanunk” a magyar népi kultúrával, ami globalizálódó világunkban nem kis eredmény. A népi mesterségeket bemutató kézműves-szakkörök jelenleg a Márai Házban, illetve a magyar iskolában működnek, a Bóbita gyermek-színjátszócsoporthoz és a tánccsoport szintén. Nem biztos, hogy állandó terem nélkül is tudjuk folytatni ezeket a tevékenységeket, hiszen helyigényes foglalkozásokról van szó. Mindezek ellenére azt mondom, nem érdemes helyhez kötni egy szervezet működését, az a fontos, hogy az érdeklődők tudják, hol keressék a rendezvényeinket.

JUHÁSZ KATALIN